

har en Eksportpræmie paa fra 1 Mk. 28 Pf. til 2 Mk. 5 Pf. pr. 100 kg Hvedemel og en Eksportpræmie paa 70—125 Pf. pr. 100 kg Rugmel. Hvorvidt disse Tal passer, skal jeg ikke indlade mig paa her. Min Mening er for øvrigt, at disse Tal er for høje, og at de tyske Møllere meget vanskeligt vil kunne naa op til tilnærmelsesvis en saadan Godtgørelse. Men der er ogsaa fra anden Side paastaaet, at de tyske Møllere har en Eksportpræmie. Det svejtsiske Forbundsraad udtaler saaledes i 1908 overfor Tyskland, at efter dets Formening har de tyske Møllere en Udførselsgodtgørelse eller en Eksportpræmie paa op til 2½ Francs pr. 100 kg, og at det svejtsiske Mølleri maatte lide under en ruinerende Konkurrence, som beredtes det fra den tyske Stats Side. Disse Paastande fra Svejts' Side blev naturligvis afviste af den tyske Regering, der erklærede, at de ikke betalte nogen Eksportpræmie til deres Møllere. Men man maa alligevel have følt sig noget usikker i Tyskland, thi kort derefter blev den samlede Eksportpræmie eller Godtgørelse for de tre første Melklasser nedsat med 14 Pf. Man maa altsaa nede i Tyskland have vaklet i Spørgsmaalet om, hvorvidt der blev eller ikke blev ydet de tyske Møllere en for stor Godtgørelse.

Jeg har henvendt mig til en tysk Rigsdagsmand, Molkenbuhr, som har beskæftiget sig meget med denne Sag, og som har tilsendt mig en Skrivelse, hvoraf jeg med den højtærede Formands Tilladelse vil citere nogle Linier, om hans Syn paa dette Spørgsmaal. Han siger: „Men det er en Kendsgerning, at de store Eksportmølleries faar mere Mel ud af de bedste Sorter Hvede, end der bliver beregnet ved Fortoldningen. De benytter derfor det tungeste Korn, selv om de i ren Tilstand maa indføre dette fra Udlandet”. Deri indrømmer Molkenbuhr, at der er en Mulighed for, at de tyske Møllere faar en Eksportpræmie, men saa tilføjer han senere: „Meget betydelig er de store Mølleries Gevinst af Indførselsattesterne ved Udførselen ikke, thi der findes i Tyskland meget store Mølleries, der ligger udenfor Toldgebetet. Saaledes f. Eks. i Hamborgs Frihavn. Disse Mølleries forarbejder udelukkende udenlandsk eller imod Indførselsattester udført tysk Korn og sælger alt deres Mel til Udlandet. Dersom de store Mølleries havde en betydelig Eksportpræmie, da var disse Mølleries slet ikke blevet oprettede. De er blevet byggede og satte i Gang, da Indførselsattesterne allerede

eksisterede, og Identitetsbeviset allerede var ophævet”.

Efter Molkenbuhrs Anskuelse er der altsaa ikke nogen stor Eksportpræmie dernede, hvis der i det hele taget er nogen. Men faktisk er det, at det tyske Mel i særlig Grad fortrænger det danske. Jeg har søgt Oplysninger i saa Henseende, og der foreligger Oplysninger i den af det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) udarbejdede Handelsberetning. Men da de Tal, der findes i den, ikke stemmede med dem, Møllerne havde givet mig, henvendte jeg mig til Statistisk Bureau, der har tilstillet mig de sidste Tal, som findes, og som jeg med den højtærede Formands Tilladelse vil oplæse for at faa dem indført i Rigsdagstidenden. Forbruget af fremmed Hvedemel her i Danmark var i 1905: 24 Mill. kg, i 1906: 29 Mill., i 1907: 34 Mill., i 1908: 34 Mill., i 1909: 45 Mill., i 1910: 49 Mill. og i 1911: 53 Mill. kg. Der er altsaa en stadig jævn Stigning i Forbruget af fremmed Hvedemel fra 1905, idet det er vokset fra 24 Mill. kg til 53 Mill. kg i 1911. For Rugmelets Vedkommende var Forbruget af fremmed Mel i 1905: 16 Mill. kg, i 1906: 13 Mill., i 1907: 10 Mill., i 1908: 11 Mill., i 1909: 16 Mill., i 1910: 19 Mill. og i 1911: 15 Mill. For Rugmelets Vedkommende — der er naturligvis væsentlig Tale om Rugsigtemel — er Forholdet altsaa ikke nær saa uhyggeligt som med Hensyn til Hvedemelet, idet Forbruget af fremmed Rugmel i 1905 var 16 Mill. kg og i 1911: 15 Mill. kg. Det staar altsaa i alt væsentligt paa det samme, men hvis man tager de Statistisk Bureaus Meddelelse ledsagende Tal angaaende Forskydningen i Indførselen fra de forskellige Lande, vil man se, at alle andre Lande trænges fuldstændigt til Side til Fordel for Tyskland. Jeg vil ikke trætte Tinget med at opremse disse Tal, men henvide til senere Meddelelser fra Statistisk Bureau, i hvilke Tallene sikkert vil fremkomme.

Det forekommer mig, at hele dette Spørgsmaal, hvorvidt Tyskland betaler sine Møllere for at slaa de danske Møllere ihjel, er saa alvorligt, at det fortjener at tages op til Overvejelse. Vi har jo her i Landet Handelstraktat med Tyskland, og vi hører, saa vidt jeg ved, til de mest begunstigede Nationer, vi er ogsaa en Nation, der indfører og forbruger store Masser af tyske Varer, og det er naturligt, at den danske Stat ikke roligt kan se paa, at Tyskland ved Eksportpræmier søger at ødelægge en dansk Industri. Jeg vil derfor rette følgende Forespørgsel til den højtærede Finans-